

Akademie múzických umění v Praze

Hudební a taneční fakulta

OPONENTSKÝ POSUDEK

na práci Anety Andělové

Současná podoba výuky harmonie na středoškolském stupni

Srovnání a komentář metodiky výuky a struktury výkladu

Aneta Andělová zvolila pro svou bakalářskou práci zajímavý námět: porovnání různých přístupů k výuce předmětu harmonie na středních školách odborného typu a také srovnání různých přístupů teoretiků i praktiků k tomuto předmětu. Navštívila tři školy různého zaměření: Pražskou konzervatoř, Gymnázium a hudební školu hl. města Prahy a konzervatoř Jana Deyla. Na jmenovaných školách se zúčastnila hodin harmonie u všech pedagogů, kteří zde tento předmět vyučují. Na hodinách sledovala řadu aspektů spjatých s vyučováním klasické harmonie: literaturu, kterou jednotliví pedagogové používají k výuce, metodiku jednotlivých hodin a výkladu látky na nich prezentovaných, přístup k problematice předmětu i postupu jednotlivé lekce jak pedagogů, tak studentů, jejich reakce, atd. Nedílnou součástí těchto „hospitací“ byl podrobný dotazník, na jehož četné otázky odpovídali jak pedagogové, tak studenti. Kromě vlastních návštěv hodin harmonií porovnává A. Andělová patřičné pasáže školních vzdělávacích programů jednotlivých škol týkající se výuky harmonie. V závěru kapitol a odstavců věnovaných náslechoým hodinám prezentuje vždy A. Andělová shrnující úvahy. Závěr práce tvoří srovnání definic pojmu harmonie u jednotlivých autorů, poznatky vždy doplňuje vlastním komentářem. Podobně doplňuje vlastním komentářem porovnání jednotlivých českých učebnic harmonie. V úplném závěru práce (pominu-li četné přílohy) nabízí A. Andělová vlastní koncepci výuky harmonie.

Jazyk práce je vytříbený a čtivý, což zvyšuje atraktivitu práce. Snad by bylo možné někde vyškrtnout poměrně často uváděné věty typu: „nyní přistoupím k...“, nebo „nyní se budu zabývat...“. Poznámkový aparát a další vnějškové náležitosti práce splňují normy.

Pro případné příští využití práce doporučuji opravit některé nepřesnosti:

Zcela marginální je nesprávné uvedení hodinových dotací harmonie na Pražské konzervatoři na straně 12, na straně 24 jsou poněkud zmateně používány termíny harmonická funkce a kytarová značka. Rovněž bych autorce doporučil věnovat pozornost práci K. Janečka Skladatelská práce v oblasti klasické harmonie obsahující mimo konkrétní problematiku několik zásadních úvah o vyučování harmonie. Možná by také bylo dobré do práce včlenit odstavec řešící problematiku a autorčin názor na vztahu pojmů souzvuk - akord.

Několik námětů k diskuzi při obhajobě:

- 1) Více rozšířit úvahu o tom, proč se klasická harmonie dnes vyučuje, když se za pomoci jejích pravidel dnes nekomponuje.
- 2) Podiskutovat o učebnici Harmonie J. Kofroně – zda její oblíbenost (čtetná vydání) pramení z jistého zpovrchňování zájmu o výuku klasických hudebních disciplín, nebo zda její – autorkou práce kritizovaná - stručnost není do jisté míry předností s možným komentářem, že J. Kofroň nabízí „model“ a student musí vše aplikovat dále za pomoci pedagoga vlastním tvůrčím myšlením, případně podebatovat o době vzniku práce, což vysvětlí absenci výkladu modernějších jevů v harmonii.
- 3) U nástinu koncepce výuky harmonie navrhovaného A. Andělovou bych doporučoval podiskutovat o názoru, zda nezařadit kapitulu míšení tónin dříve a o možnosti rozšířit ještě poměrně stručně uváděné stati z oblasti chromatiky, případně, zda nezařadit kapitulu o vyjádření harmonického pohybu v různých stylizacích.

Bakalářská práce A. Andělové je velmi cenná a podnětná uvedením shrnujících poznatků a řadou vlastních postřehů.

Doporučuji připustit Anetu Andělovou k obhajobě této práce.

17. 5. 2016

Otomar Kvěch